

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

910.2

Hely

1925

Szerző:

Cím: Budapest ... angol szemmel

Forrás:

Pesti Napló

Személy

3m

(Hely)

1925. 7. 26.

(Idő)

(Köt. v. f.)

Budapest ... angol szemmel

A Pesti Napló számára írta: Peggie Dorée, a londoni Drury Lane színház tagja

Mikor néhány hónappal ezelőtt Párizsban elbuzsultam Mae Murraytól, akivel néhány nagyszerű hetet töltöttem együtt, megkérdezte tőlem, hogy hol töltöm a nyarat?

— Budapesten! —
mondtam neki.

Csodálkozva nézett rám és azután felkiáltott:

— Ah, persze, bizonyára filmfelvétel. Egzótikus milió!

Tegnap aztán levelet írtam bájos kolleganőmnek, néhány fényképet is mellékeltem hozzá és macskakörmök közé ékelt nagy betűkkel írtam a levélpapír közepére: *Budapest is wonderful!*

Láthatják tehát, hogy senkiről és semmiről sem szoktam a háta mögött rosszat mondani, de így egymás között ne tessék haragudni, mégis elmondom azt is, amit nem találtam wonderful-nak.

Persze dunaparti szállodában lakom, tehát, amit először megláttam, az a pesti korzó. Hát kérem... meg vagyok döbbenve. *Hogy lehetséges az, hogy Önöknél délben 12 és 2 óra között egy sereg fiatalember hanyag eleganciával lassan végigandalog a korzón, vagy keresztbe vetett lábakkal leül a székre és fiksirozza a nőket?* Ez Londonban egyszerűen

elképzелhetetlen. Hiszen a déli órákban van a legnagyobb munkaidő, a hivatalnokok legfölbjebb átrohannak néhány pillanatra kopott irodaruhájukban néhány falatot enni valamelyik bufetbe. De korzózni? Ilyen időben? Azt hiszem, ez egészen különös specialitása Budapestnek.

A pesti nő, legalább is azok, akik a város elegáns negyedében megfordulnak, elragadóan szépek és elegánsak. Bevallom, nekem sokkal jobban tetszenek a franciáknál is. Bájos arcuk van, kitünő izléssel öltözködnek és a legtöbbnek az alakja is kifogástalan. *Feltünően sok a remekül fésült nő.* A kezük ápolat és gyengéd, nem olyan esontos, mint a sokat sportoló angoloké. Még a szegényebb nők is jól vannak öltözve. Hasonlíthatatlanul jobban, mint a hasonló viszonyok között élő német nők.

A férfiak... Egy kissé zavarban vagyok, mikor írnom kell róluk. A magyar férfi páratlanul kedves és gáláns. Mi, angol nők, akik megszoktuk a mi férfaink sokkal tartózkodóbb és hűvösebb modorát, *meglepetten fogadjuk ezt a nagy kedvességet,* mert nem tudjuk, hogy mennyi ebben a valódi érzés és mennyi csupán a formáság?

Égészen furcsa dolgot tapasztaltam a szállodában. Tudniillik mindenki magyarul beszélt. *A szálloda lakóinak kilencven százaléka magyar.* Ez értelmetlen. A világon mindenütt idegenek laknak a szállodákban. Önöknél pedig magyarok. Úgy látszik, itt hemzsegnek a dúsgazdag emberek, különben nem tudom megérteni, hogy miből fizetik a rengeteg szállodai költséget? *Hiszen más városban még az idegenek is magánlakást vesznek,* mert nem

gyözik a szállodát fizetni.

Az uccákon feltünően kevés az auto és nagyon sok a groteszk és idejét mult konflis. A multkor hangosan föl kacagtam, mikor egy ismerősöm azzal a kijelentéssel szállt be egy ilyen rozoga járműbe, hogy: sürgős dolga van valahol, siet! Nem, kérem, így már sehol a világon nem sietnek!

Sok elegáns és szép üzletet láttam, de mintha Liputország részére készültek volna. Egyetlen nagy áruház sincsen, hiszen az Andrássy úti Párisi Nagy Áruház is kényelmesen elférne a párisi Louvre vagy Printemps egyik oldal szárnyában. *Az árak méregdrágák, még idegen valutában sem fizethetők meg.* Viszont a hölgyeknek el kell árulnom, hogy a divatszalonok minden kiválóságuk mellett is, bizony megkésve hozzák az új divatot.

A színházi kultúra tökéletes. Csak a legnagyobb csodálattal és elragadtatással beszélhetek színészeikről. *Varsányi Irén és Gombaszögi Frida* a legnagyobbak közé tartoznak, de méltó partnereik az urak is, különösen *Hegedüs, Góth* és *Csontos*. Sajnos, a többi drámai színházat még nem láttam, de már alig várom, hogy megnyiljanak kapuik.

Még egy megfigyelésem. A pesti nők, azt hiszem,

sokkal kevésbé élnek szabad életet, mint az angolok, vagy franciák. Hiszen, amint megfigyeltem, az *elegánsabb nők és férfiak mind ismerik egymást*. Pesten nem lehet válogatni az elegáns éttermekben, szállodákban és mulatóhelyekben. Mindegyikből csak egy-kettő van. Nem lehet eltűnni. Az egyféle társa-

1925 július 26

sághoz tartozók *kénytelenek egy helyre járni*, összehatalálkozni. Így azután mindenki mindenkiről tudja, hogy kivel közlekedik, mit csinál? Képzelem, mennyi pletyka eshetik ily körülmények között egy-egy bizalmas női társaságban az ötóra teákon.

A legmeghatóbb az a szeretet és figyelem, melylyel a pestiek az idegeneket és különösen az *angolokat és amerikaiakat* körülveszik. Erről külön kellene írni. Csupa figyelem, kedvesség és előzékenység mindenütt. Nem is mondhatok mást végeredményben, csak azt, amit Marrynak írtam: Budapest is wonderful!